VOL. 1 No. 43 ΔΙ SATURDAY, DECEMBER 29, 1917

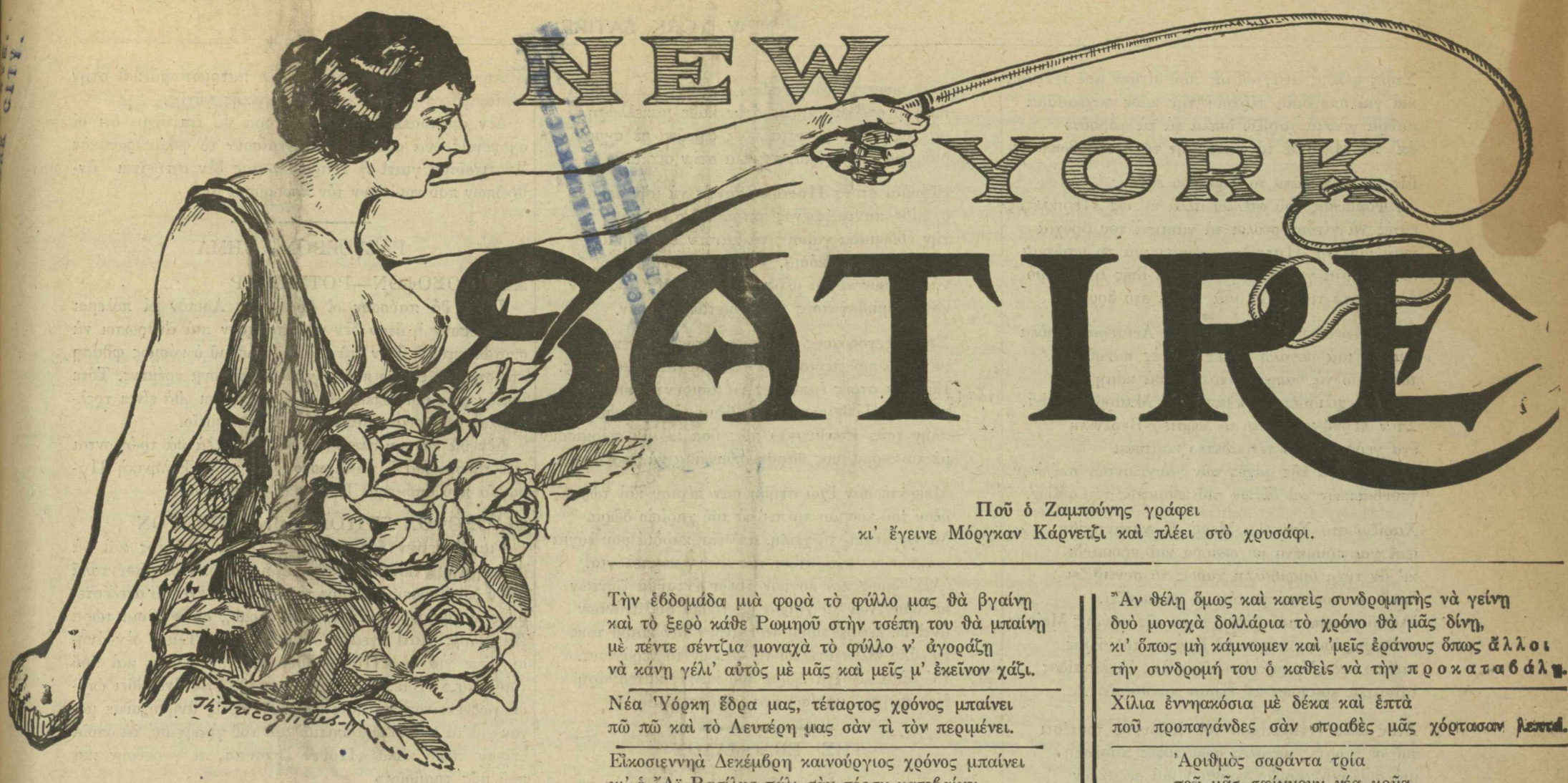

Ποῦ ὁ Ζαμπούνης γράφει
κι' ἔγεινε Μόργκαν Κάρνετζι καὶ πλέει στὸ χρυσάφι.

Τὴν ἑβδομάδα μιὰ φορὰ τὸ φύλλο μας θὰ βγαίνῃ
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνῃ
μὲ πέντε σέντζια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζῃ
νὰ κάνῃ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεῖς μ' ἐκεῖνον χάζι.

Νέα Ὑόρκη ἔδρα μας, τέταρτος χρόνος μπαίνει
πῶ πῶ καὶ τὸ Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περιμένει.

Εἰκοσιεννηὰ Δεκέμβρη καινούργιος χρόνος μπαίνει
κι' ὁ Ἅϊ Βασίλης πάλι σὰν πέρσυ κατεβαίνει.

Ἂν θέλῃ ὅμως καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνῃ
δυὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίνῃ,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ 'μεῖς ἐράνους ὅπως **ἄλλοι**
τὴν συνδρομή του ὁ καθεὶς νὰ τὴν **προκαταβάλῃ**.

Χίλια ἐννηακόσια μὲ δέκα καὶ ἑπτὰ
ποῦ προπαγάνδες σὰν στραβὲς μᾶς χόρτασαν **λεπτά**.

Ἀριθμὸς σαράντα τρία
ποῦ μᾶς σφίγγουν νέα κρῦα.

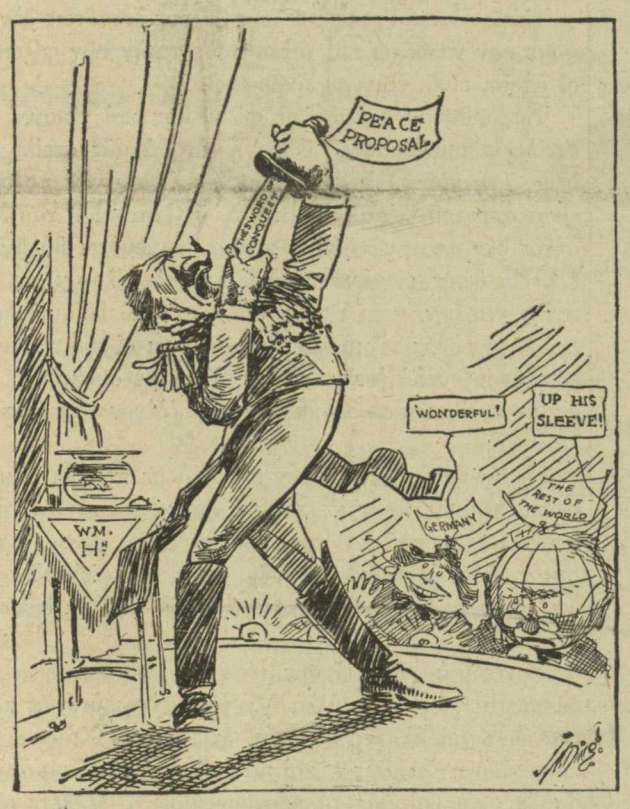

Τὸ σπαθὶ τῶν Μπολσεβίκι
καὶ τοῦ Μπίλλι τὸ μανίκι

True translation filed with the Postmaster at New York, N. Y. on the 27th December, 1917 as required by the act of October 6th, 1917.

τοῦ Φασουλῆ σακάτη
Εἶδος καλάντων κἄτι

Φ.—Ἀρχιμηνιὰ κι' ἀρχιχρονιὰ κι' ἀρχὴ καλός μας χρόνος
Παντοῦ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς ξυπολυσιὰ καὶ πόνος
Ἅγιος Βασίλης ἔρχεται μὲ δακρυσμένο μάτι
γιατ' εἶναι χίλιοι νηστικοὶ καὶ τέσσαρες χορτάτοι.
Ἅγιος Βασίλης ἔρχεται καινούργιος χρόνος μπαίνει
χλωρὸ ραβδὶ ξηρὸ ραβδὶ στὸ Μπροῦκλυν κατεβαίνει
κι' εἴθε νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς κι' ἡ Παναγιὰ Παρθένα
κάθε Μπρουκλυνικὸ ραβδὶ μὴ φθάσῃ καὶ σὲ μένα.

Ἀρχιμηνιὰ κι' ἀρχιχρονιὰ καὶ πρώτη τοῦ Γενάρη
Ἅγιος Βασίλης ἔρχεται κρατῶντας παλαμάρι
ποῦγραφε πάνω γράμματα «Ἐμπρὸς καὶ πίσω σφίξιμο»
ὁ μεθερμηνευόμενον πῶς εἴμεθα γιὰ πνίξιμο.
Ἅγιος Βασίλης ἔρχεται ἀπὸ τὴν Καισαρεία.
Μπουκλούκια βλέπω ἀπὸ μπρὸς καὶ πίσω φασαρία
καὶ τοῦ φωνάζουν ὡσανὰ λαοὶ μὲ ἄσπρα χείλη
νὰ ζήσῃς σφάξε μας καὶ μᾶς ἐφέτος Ἅϊ Βασίλη.

Ἅγιος Βασίλης ἔρχεται Γενάρης ξημερώνει
ὅρους εἰρήνης συζητοῦν οἱ Λενινὶστ κοθῶνι
ὅμως θαρρῶ τὴν ποθητὴ εἰρήνη πρὶν νὰ πάρουν
κἄποιοι καὶ τοὺς Μαξιμαλὶστ μπορεῖ νὰ τοὺς τουμπάρουν.
καὶ μ' ὅλο τὸ μαλλί τους Μαξιμαλὶστ ἐν γένει
γιὰ τὸ μαλλὶ θὰ πᾶνε καὶ θἄβγουν κουρεμένοι.
Ἀρχιμηνιὰ κι' ἀρχιχρονιὰ κι' ἀρχὴ καλός μας χρόνος
κινδύνευσε κι' ὁ δύστυχος τῆς Ρουμανίας θρόνος
καὶ φώναξαν γεράματα καὶ τρομαγμένη ἤβη
φιραλαλυτράκουλουϊ σὲ φὶ ντὰρ Νέμτσιοι παρσίβι
Ἐνδιαφέροντα πολὺ
δῶρα τοῦ φίλου Φασουλῆ.

Π.—Χρόνια πολλὰ κολλίγα
Φ.—Εὐχαριστῶ ἐπίσης.
Π.—Δῶρα στοὺς φίλους φέτος σὰν πάντα θὰ χαρίσῃς;
Φ.—Ὁ Φασουλῆς τὰ δῶρα αἰώνια θὰ τὰ κάνῃ
ἐφ' ὅσον ἔχει στόμα κι' αὐτὸς σὰν τὸν Τατάνη
καὶ θὰ χαρίζῃ πάντα καὶ νῦν καὶ εἰς αἰῶνα
σἀνθρώπους ἀπὸ σπίτι καὶ ἀπὸ ἀχυρῶνα
Κάθε συνδρομητοῦ μου ἐργατικοῦ, τεμπέλη,
εὔχομαι μὴν τοῦ λείψῃ ἐφέτος τὸ καρβέλι
γιατὶ αὐτὸν τὸ χρόνο παραπολὺ φοβοῦμαι
συνήθως μεσ' στὴς μόστρες ὅτι θὰ τὸ κυτοῦμε.

Στοὺς ἀνταποκριτάς μου ποῦ μερικοὶ δανείζουν
κι' ἄλλοι μὲ κανονίζουν κι' ἄλλοι μὲ **κανονίζουν**
ἀπὸ τὸ ἅγιο πνεῦμα εἴθε νὰ φωτισθοῦνε
καὶ πρὶν νὰ λείξῃ μῆνας τὸ μπίλι νὰ ξοφλοῦνε.

Στοὺς φίλους ἀναγνώστας ποῦ δίνουν μιὰ πεντάρα
καὶ γιὰ σπουδαῖα πέρνουν τὴν κάθε σαχλαμάρα
μαῦρα γυαλιὰ χαρίζω διπλᾶ νὰ τὰ φοροῦνε
ἀπ' τοῦ Μπερντὲ τὰ φῶτα μὴν τύχῃ στραβωθοῦνε.

Εἰς τὸ Θεοφιλᾶτο τὸ Δημητρὸ ἐφέτος
ὡς Φασουλῆς τοῦ στέλλω ἀλλὰ κι' ὡς Περικλέτος
εὐχὲς νὰ γίνουν στόλοι τὰ ναυτικά του βρόχια
τιμὴ γιὰ τὴν Πατρίδα, ψωμάκι γιὰ τὴ φτώχεια
κι' ἔτσι στὰ γηρατεῖά μου θὰ μὲ ἰδῇς λουστρόμο
ἀντὶ νὰ τὰ τινάζω σὲ μιὰ γωνιὰ στὸ δρόμο.

Στὸν Πρεσβευτὴ τὸ Ροῦσο, τοῦ Λευτεράκι βοῦλα
χαρίζω μιὰ μεγάλη χίλιες ὀργυὲς σακοῦλα
τὸ δάνειο νὰ βάλῃ ἐκεῖνο ποῦ θὰ κάμῃ
στὰ δυὸ χιλιάδες δέκα μετὰ τοῦ Μπάρμπα Σάμι.
Στὸν Πρόξενο τὸ νέο τὸ Μῆστερ Βερενίκη
ἕνα γερὸ χαρίζω τετράδιπλο καμτσίκι
νὰ τῶχῃ γιὰ τῆς ράχες τῶν γαυγιζόντων σκύλλων,
τσουβαλικῶν καὶ ἄλλων τοῦ κόμματός του φίλων.

Χαρίζω στὸ Σπυράκι Μεσιὲ Κωνσταντινίδη
φαΐ γαρνιρισμένο μὲ σκόρδο καὶ κρομμύδι
κι' ἂν τύχῃ ἀμφιβάλλῃ καθὼς τὸ συνειθίζει
ὅπως τὰ ντοκουμέντα τότε τὸ ψηλαφίζει.
Ἀφοῦ γραφτὸ ποῦ ξέρεις εἶναι τῆς μαύρης Μοίρας
μὲ δορυφόρους πάντα νὰ ἔρχεται τὸ γῆρας
στέλλω στὸν Ντιρεκτόρο τῆς φίλης Ἀτλαντίδος
τονωτικὰ καμπόσα κι' ἔλαιον κανθαρίδος.

Στὸν ἄλλο Ντιρεκτόρο τοῦ Κήρυκος τοὐτέστι
ποῦ σὲ γιορτὲς μεγάλες σωματικῶς παρέστη
μιὰ συλλογὴ χαρίζω φουντῶν καὶ σελαχίων
φτερνῶν ξεροσκασμένων καὶ γουρνοτσαρουχίων.
Τοῦ Πάπα Καλλιμάχου καλαμαριὰ καὶ πέννα
ὅλα τὰ χεμαρρώδη νὰ τρέχουν ἕνα ἕνα
ἢ πράσινες ἢ φλόγες, τὸ κίτρινο σφοντῦλι
κι' ἕνας λαγὸς ποῦ νάχῃ στὸ σβέρκο πετραχῆλι.

Τῶν Γαλανῶν βαπόρια γιὰ νὰ τὰ στέλλουν κάτω
ὅμως χωρὶς νὰ βρίσκουν τῆς θάλασσας τὸ πᾶτο.
Τοῦ Στὰμ Σταματοπούλου μαοῦνες, στίμποτ, σκοῦνες
καὶ ράμματα καμπόσα γιὰ τέως φίλων γοῦνες
μ' ἂν δὲν μᾶς δώσῃ λάδι ὁ Περικλῆς θ' ἀρχίσῃ
ἐν ἀναβαλλομένῳ κι' αὐτὸν νὰ τραγουδήσῃ.

Στὸν Πῖ Θεοφιλᾶτο τὸν ἐκ Βλαχίας ἄρα
ποῦ ἦρθε πέντρου μπάνι σὶ μάρφα γιὰ τὴν τσάρα
χαρίζω ἕνα γοῦτο (βαρβᾶτο περιστέρι)
κι' ἐκεῖνος πρέα μπίνε σὰν τὶ σημαίνει ξέρει.
Τοῦ Παπαντωνοπούλου φίλου καλοῦ τῷ ὄντι
χαρίζω μιὰ ντανάλια νὰ μὴν ἀφήσῃ δόντι.
Τοῦ Τζὰν Σωτηροπούλου γιατροῦ στὸ Κάνσας Σίτι
ποῦ μουσαφίρη μ' εἶχε καὶ ἔξω καὶ στὸ σπίτι
ἀρσενικοὺς πελάτας τοῦ εὔχομαι ντουζίνες
καὶ ἀρκετοὺς τοῦ στέλλω ἐκ καουτσοὺκ σωλῆνες.

Στὸ Νῖ τὸ Διπλαρᾶκο ὁ χρόνος πρὶν περάσῃ
μὲ κινηματογράφους τὸν Πανταζῆ νὰ φθάσῃ
μὲ Βωντεβὶλ ντουζίνες, μὲ κάθε Ταραντέλα
κι' ἔτσι τῶν φίλων τζάμπα νὰ τοὺς τραβᾷ κορδέλλα.

Τοῦ Γιάννη Οἰκονόμου ποῦναι παιδὶ μὲ γνῶσι
εὔχομαι μεσ' στὸ χρόνον καὶ κεῖνος νὰ διπλώσῃ
γιατὶ ὁ παντρεμμένος σκέπτεται μὲν βαθύτερα
ἐν τούτοις πλὴν κοιμᾶται μοῦ φαίνεται καλλίτερα.

Στὸ Σεραφεὶφ Κανούτα, συνάδελφο καὶ φίλο
εἰκόνα ζητηθεῖσαν μὴ ἔχων νὰ τοῦ στείλω
(μήτε σκοπῶν νὰ δώσω ψιλὰ νὰ παραγγείλω)
παρακαλῶ στὴ θέσι τοῦ μούτρου μου ν' ἁπλώσῃ
τῶν πέντε του δακτύλων τὸν τύπον νὰ τυπώσῃ.

Τοῦ Πάνου Ριγοπούλου πέννα, χαρτί, μελάνι
τοῦ Πεσβευτοῦ τοῦ Ρούσου ἐπιστολὰς νὰ κάνῃ
καὶ ν' ἀπαντᾷ ὁ Πρέσβυς αὐτοστιγμεὶ κοθῶνι
κι' ὁ ἔξαρχος εὐθέως νὰ μᾶς τὸν κουτουπώνῃ.

Σ' ὅλους τοὺς φίλους ποῦχω καὶ κείνους ποῦ θὰ κάμω
ἕνα τσουράπι στέλλω γεμᾶτο ἀπὸ ἄμμο
οἱ ξύλινοι ὁσάκις εἰς τὸ ψιλὸ τοὺς πέρνουν
νἄρχωνται στὸ Γραφεῖο τὸ Σάτυρο νὰ δέρνουν.

Εἰς τοὺς γιατροὺς χαρίζω καμπόσα ἐργαλεῖα
πρὸς χρῆσιν ἄλλων φίλων ποῦ θέλουν ποικιλία
καὶ τῶν εἰσαγωγέων βαμπάκι στέλλω φῖνο
νὰ τὸ μεταποιήσουν σ' ἐληόλαδο κι' ἐκεῖνο.

Τῶν καφεντζήδων στέλλω ροβίθια καὶ κριθάρι
ἀπὸ τὸ στόρετζ κρέας στὸν κάθε μακελλάρη
μὰ καὶ στοὺς φρουτατζῆδες φροῦτα μὲ σημασία
διάφορα στὸ σχῆμα, ποικίλα στὴν οὐσία.

Εὔχομαι στοὺς Παπάδες κανεὶς νὰ μὴν πεθάνῃ
ὁ κάθε παντρεμμένος τετράδιπλα νὰ κάνῃ
τὴν ἑβδομάδα γάμους νὰ κάνουν ἑδδομῆντα
βαφτίσια πεντακόσια, εὐχέλαια πενῆντα
νὰ τρέχουν νύχτα μέρα ὅπου παράδες βγαίνουν
καὶ ἑτοιμοθανάτους νὰ μὴ μεταλαβαίνουν.

Στοὺς ξενοδόχους στέλλω καμπόσες τενεκέδες
γι' αὐτὰ ποῦ περισσεύουν καὶ τὰ μασῶ κεφτέδες.
Εὔχομαι στοὺς ἐμπόρους νὰ κάμουν μιλιούνια
σὰν τοῦ Ἰὼβ γκαμῆλες, βώδια, ἀρνιά, γουρούνια,
πλὴν τοὺς ὑπενθυμίζω πῶς ὅσα κι' ἂν σωριάσουν
μὲ τὸ κορμί τους θἄρθῃ σκουλίκια νὰ χορτάσουν.

Μπερντὲ σὰν ἔχω στήσῃ σὰν πέρισυ καὶ τώρα
ὅλου τοῦ κόσμου πρέπει νὰ τοῦ χαρίσω δῶρα.
Μὲ λόγια ἀπ' τὰ χείλη, ἀπ' τὴν καρδιά μου λόγια
καμπόσων κακαράτζες νὰ κάνουν κομπολόγια.
Ἀλλ' ὅμως καὶ λογίων τινῶν ἐνταῦθα ζώντων
κι' ὁμογενῶν τὸ χρῆμα μὲ τρόπο βυζαινόντων
ἀντὶ σὲ λιτρέτσιουρ νὰ χάνουν τὸν καιρό τους
ἐν' ἀπὸ κεῖνα στέλλω νὰ κάνουν τὸ νερό τους.

Π.—Γι' αὐτὰ ἐδῶ τὰ δῶρα ποῦ κάνεις κατεργάρη
ἐγὼ θὰ σοῦ χαρίσω ἕνα γερὸ στηλιάρι.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ περασμένη ἑβδομὰς ἦταν ἡ μόνη ἑβδομὰς ποῦ εἴπαμε ἀμὰν πότε νὰ φύγῃ ἕνεκα τὰ δῶρα τὰ ὁποῖα ἐκάναμε χωρὶς ἐλπίδα νὰ πάρωμε ἀνταλλάγματα εἰς εἶδος πάλιν γιατὶ οἱ δωροδόχοι ἦσαν ἢ συγγενεῖς ἀνήλικοι ἢ ξένοι ἀλλὰ πάντως μικροί.

Εὐτυχισμένοι ὅσοι εἶχαν φιληνάδες. Ζηλεύομε τὴ θέσι τους—δηλαδὴ τῶν φίλων ὄχι τῶν φιληνάδων.

Ἐμεῖς ἂν καὶ ἔχωμε πολλοὺς φίλους ἐντούτοις δὲν ἐπήραμε κανένα δῶρο καὶ τοῦτο πρὸς τιμὴν τῶν φίλων μας οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔξυπνοι ἄνθρωποι.

Ἐσκέφθηκαν δηλαδὴ οἱ φίλοι μας καὶ εἶπαν. Ἐὰν στείλωμε τοῦ Φασουλῆ δῶρο ἢ δὲν θὰ μᾶς στείλῃ ἀντίδωρο (νὰ ποῦμε) ἢ ἂν μᾶς στείλῃ ὡρισμένως πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ τοῦ **Woolworth**. Στοῦ **Gimbel** ἢ τοῦ **Macy** αὐτὸς δὲν μπαίνει. Ὥστε πάντα ζημιωμένοι θὰ βγοῦμε. Εἴμεθα ὅμως εὐχαριστημένοι ποῦ οἱ φίλοι μ ας δὲν π έ ρ ν ο υ ν κ α ὶ δ ί ν ο υ ν, ἀλλὰ εἶναι καλὰ καὶ τρῶνε ὄχι ἕνας τὸν ἄλλον ἂν καὶ εἶναι οἱ πιὸ πολλοὶ Φιλελεύθεροι, ἀλλὰ ἐκεῖνα ποῦ βγάζουν μὲ δυσκολία (ἀφοῦ ὁ καιρὸς εἶναι τόσο δύσκολος (παρ' ὀλίγον νὰ ποῦμε δυσκοίλιος).

Τὴ συνήθεια τῶν δώρων δὲν ξέρομε ποιὸς τὴν καθιέρωσε, πάντως ὅμως πρέπει νὰ ἦτο κάποιος κατεργάρης φτωχός, ὁ ὁποῖος ἤξερε πολὺ καλὰ τὸ σοφὸ δημῶδες ρητό: «Μιὰ ἐλὴ ἕνα τουλοῦμι λάδι» καὶ ἀπόδειξις εἶναι ὅτι ὅσο πλουσιώτερος γίνεσαι, τόσο πιὸ πολλὰ δῶρα σοῦ στέλλουν.

Ἐμεῖς μιὰ φορὰ εἴχαμε τύχη καὶ πήραμε ἕνα σωρὸ δῶρα στὸ γᾶμό μας, ἀλλὰ ἡ τύχη ἐκείνη εὐτυχῶς κρατεῖ μιὰ ὥρα γιὰ ὅλη τὴ ζωὴ καὶ ὄχι σὰν τὰ Χριστούγεννα κάθε χρόνο. Ἄλλως τε καὶ κεῖνα ἀκόμα τὰ δῶρα ἄρχισαν ἀπὸ πέρυσι καὶ μᾶς τὰ πέρνουν πίσω. Βλέπετε οἱ δωρηταὶ γιὰ τὴ Μοίρα μας βρέθηκαν νὰ μὴν εἶναι ἄκληροι παντρεμμένοι, ἢ ἀνύπαντροι γεροντοπαλλήκαρα, ἐκτὸς τοῦ κουμπάρου μου ὑπ' ἀριθ. 3, ἀλλὰ θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου. Ἐδῶ παντρεύονται καὶ στὰ ὀγδόντα ἀκόμα.

Μιλοῦμε γιὰ τὰ δῶρα καὶ δὲν ξέρομε πῶς μᾶς ἦρθε στὸ νοῦ «ὁ Σύλλογος τῶν Ὀρφανῶν Ἐλπὶς» ποῦ ἔχει ἀ γ ο ρ ὰ τὸ ἐρχόμενο Σάββατο, στὰς 5 Ἰανουαρίου στὸ **International Institute, 108 E. 30th St.**, μεταξὺ **Lexington** καὶ **Park Ave.**

Ἡ ἀγορὰ θὰ εἶναι ἀνοιχτὴ ἀπὸ τὰς 10 τὸ πρωῒ ἕως τὰ μεσάνυχτα. Ἐμεῖς λοιπὸν ποῦ δὲν ἐπήραμε δῶρα θὰ πᾶμε νὰ πάρουμε ἐκεῖ. Θὰ πᾶμε νὰ πάρωμε ἐκεῖ μιὰ κοῦκλα, ἀλλὰ τὰ λεπτὰ ποῦ θὰ δώσωμε δὲν θὰ γίνουν ὠτομομπὶλ γιὰ τὸν Ἑβραῖο, ἀλλὰ ρουχαλάκι γιὰ τὸ φτωχὸ ὀρφανὸ καὶ τὸ σχοινὶ καὶ τὸ σαποῦνι ποῦ θὰ μᾶς πέσῃ στὸ λῶτο, θὰ μεταβληθῇ σὲ παπουτσάκια ποῦ θὰ ζεστάνουν τὰ παγωμένα πόδια τοῦ φτωχοῦ ἀποκλήρου τῆς Μοίρας.

Ὁ «Σύλλογος Ὀρφανῶν Ἐλπίς», εἶναι ὁ Σύλλογος ποῦ μόνον ἄνθρωπος χωρὶς σταλιὰ καρδιὰ μέσα του, χωρὶς ἀνθρωπισμὸ καθόλου, δίχως πατριωτισμὸ δὲν θὰ ὑποστηρίξῃ, γιατὶ εἶναι ὁ Σύλλογος ποῦ ὀφείλεται στὴν Ἑλληνικὴ Παρθενιά, στὸν ἄδολο πατριωτισμὸ καὶ στὴν εὐαισθησία τῆς γυναικείας Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ ἀγορὰ θὰ ἐπιτύχῃ ὅτι οἱ ὁμογενεῖς θὰ σπεύσουν νὰ γεμίσουν τὸ φιλανθρωπικὸν Ἰνστιτοῦτον γιατὶ ἡ Παροικία μας δὲν στερεῖται ἀνθρώπων ποῦ νοιώθουν τὸν προορισμό τους.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΜΙ-ΦΙΛΟΣΟΦΟΝ—ΡΟΤΣΕΣΤΕΡ

Πότε θὰ παύσουν οἱ πόλεμοι; Λοιπὸν οἱ πόλεμοι θὰ παύσουν ἢ ὅταν δὲν θὰ ὑπάρχουν πιὰ ἄνθρωποι νὰ σκοτώνονται ἢ ὅταν διὰ τοῦ ἐκφυλισμοῦ ὁ κόσμος φθάσῃ στὸ σημεῖον ἐκεῖνο ποῦ λέγεται ντελίριουμ τρέμενς. Τότε λοιπὸν φίλε μου, ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι τρελλοὶ καὶ ἡ οἰκουμένη ἀπέραντο φρενοκομεῖο.

Δὲν θὰ κάνουν πλέον πολέμους, ἀλλὰ θὰ τρώγωνται σὰν τὰ σκυλλιὰ ἢ τοὐλάχιστον σὰν κάθε Ἑλληνικὴ Παροικία ποῦ ἀπόκτησε Κοινοτικὸ Συμβούλιο.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΝ ΞΥΠΟΛΥΤΟΝ.—ΣΙΚΑΓΟΝ

Γιατὶ ἔγεινεν ὁ ἄνθρωπος; Εἶσαι ἀνόητος καὶ νὰ μὲ συγχωρῇς ποῦ σοῦ κάνω τέτοια τιμή. Βρὲ μπουνταλᾶ ἀφοῦ δὲν μπορεῖς νὰ βρῇς τί προορισμὸ ἔχει τὸ ἀτελέστερο τῶν δημιουργημάτων, τὸ μαλάκιο,, σὺ κάθεσαι τώρα καὶ ρωτᾷς γιατὶ ἔγεινεν ὁ ἄνθρωπος; Ἐμεῖς δὲν ἀνησυχοῦμε γιὰ τὸ «Πόθεν ἤρθαμε, τί γυρεύομε καὶ ποῦ τραβοῦμε.» Αὐτὲς τῆς σκοτοῦρες τῆς ἔχει ἀναλάβει ὡρισμένως ἐκεῖνος ποῦ μᾶς ἔφερε. Ἐμεῖς ἀνησυχοῦμε μόνον γιὰ τὰ μπίλια τοῦ σπιτιοῦ καὶ τοῦ γραφείου, τὰ ὁποῖα ξέρομε πολὺ καλὰ «Πόθεν ἔρχονται, τί γυρεύουν καὶ ποῦ μᾶς τραβοῦν.»

ΑΠΑΓΟΗΤΕΥΜΕΝΟΝ Θρησκόληπτον.—Ἐνταῦθα.

Ἔτσι εἶναι. Τὸ ματαιότης ματαιοτήτων τὸ εἶπε ὁ σοφὸς Σολομών. Ὁ Σολομὼν ὅμως δὲν ἔγεινε σοφὸς ὅταν ἐγήρασε, ἀλλὰ ἦτο τέτοιος καὶ ἀπὸ τὴν νεότητά του. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἦτο νέος τὸ πρᾶγμα ἐπήγαινε κορδόνι, ὅταν ὅμως ἄρχισε νὰ καταβρέχῃ τῆς μοῦτες ἀπὸ τὰ παπούτσια του τότε στάθηκε καὶ σκέφθηκε καὶ ὅπως ὁ Νεύτων μὲ τὸ πέσιμο τοῦ μήλου ἔτσι καὶ αὐτὸς μὲ τὸ πέσιμο τοῦ νεροῦ του ἀνεκάλυψε τὸ Ματαιότης Ματαιοτήτων ὄχι πλέον μέσα, ἀλλ' ἔξω ἀπ' τὸ χαρέμι τῶν 800 γυναικῶν του.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ ΦΥΓΟΣΤΡΑΤΟΝ—ΕΝΤΑΥΘΑ

Ἂν ἔχῃς ἀνάγκη νὰ πᾷς στὴν Ἑλλάδα μὴν καρτερῇς βαπόρι γιατὶ Ἀλὰχ μπιλίορ πότε θὰ φύγῃ ἂν ἐννοεῖται ἔρθῃ κανένα.

Τὸ ἀσφαλέστερο καὶ ταχύτερο μέσον συγκοινωνίας μὲ τὴν Ἑλλάδα εἶναι κεῖνο ποῦ ἀνεκάλυψε μιὰ φορὰ κι' ἕνα καιρὸ ὁ Ἐθνικὸς Κῆρυξ. Ὁ Κοψολαρίγγειος Πορθμός. Λοιπόν. Τραβᾷς ἀπὸ δῶ μὲ τὰ ποδάρια γιὰ τὴν Μπαλάσκα, περνᾷς τὸν Κοψολαρίγγειο Πορθμό, πέφτεις μέσα στὴ Σουμάτρα, ἀπὸ κεῖ κολυμπᾷς ἕως τὴ Ζουρλανδία, φθάνεις μὲ ἕνα μονόξυλο στὴν Πατασαγωνία, ἀκολουθεῖς ὕστερα τὴ γραμμὴ τῶν Ἰμαλλίων, πέφτεις μέσα στὴ Σαχάρα,ἀπὸ ἐκεῖ σὲ πέρνει ὁΣαμοὺν ἂν δὲν σὲ πάρῃ ὁ ἔξω ἀπὸ δῶ καὶ ἂν δὲν χάσῃς τὸ μπούσουλα, θὰ βρεθῇς μέσ' στὸ Φρενοκομεῖο.

ΠΕΝΙΕΣ..... CHICAGO, ILL.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.)

Στῆς διάφορες περιοδεῖες ποῦ ἔχομε κάνει ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς Παροικίας τῆς Ἀμερικῆς, πολὺ σπανίως ἀπαντήσαμε παροικία νὰ εἶναι ἐν τῷ συνόλῳ της εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν Παπᾶ καὶ πολὺ δύσκολα ηὕραμε Παπᾶ ποῦ νὰ μὴ θεωρεῖ τὰ λογικὰ πρόβατά του γιὰ προβατίνες γαλάρες. Συνήθως ἡ Ἑλληνικὴ Παροικία γιὰ τὸν Παπᾶ εἶναι μιὰ στάνη ποῦ ἕνα μόνον ἔχει προορισμὸ ν' ἀρμέγεται καὶ νὰ κουρεύεται ἀπ' τὸν Παπᾶ ὁ ὁποῖος εἰς ἀντάλλαγμα κατὰ 95 τοῖς 100 ψάλλῃ στὸ ποίμνιό του τροπάρια εἰς ἦχον ρινόφωνον ἀποκρουστικόν, τοῦ διαβάζει τῆς εὐχὲς σὲ μιὰ γλῶσσα ποῦ δὲν τὴν νοιώθει κανένας, τοῦ λέει τὸ Εὐαγγέλιο γιὰ νὰ τοῦ τὸ ἐξηγήσῃ κάποτε κατὰ τρόπον ποῦ νὰ μὴν καταλαβαίνῃ κουκοῦτσι, τοῦ ὁμιλεῖ γιὰ νηστεία καὶ ἀρταίνεται τὴν σαρακοστή, παραδέχεται τὴν ὕπαρξιν θεοῦ· καὶ κάνει τὸν τοκογλῦφο, ἐπισείει στὸ ποίμνιό του τὸ σκιᾶχτρο τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ συμφωνεῖ τῆς ἱεροτελεστεῖες, συγχωρεῖ συνήθως ἐπὶ πληρωμῇ τῆς ἁμαρτίες τῶν ἄλλων καὶ πληθαίνει τῆς δικές του.

Γιὰ μᾶς ὁ κόμπος δὲν εἶναι στὴν ἔλλειψιν Παπάδων μορφωμένων θρησκευτικῶς. Θεολόγοι κληρικοὶ ὑπάρχουν ἀρκετοὶ. Τί σημαίνει ὅμως τοῦτο; Ἐμεῖς δὲν

NEW YORK SATIRE

59 Pearl St., Room 707

Published every Saturday by

C. ZAMBOUNIS

Subscriptions

United States of America .....$2.00 yearly
Foreign Countries and Canada ...$3.00 yearly

Tel. 6319 Broad.

Entered as second class mail matter. April 19th 1917, at the General Post Office of New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ξεχνοῦμε τὸ σοφὸ ρητὸ τῶν γονηῶν μας: «Βούτυρο καλὸ σὲ σκήλλινο τομάρι.»

Ἡ Ἑλληνικὲς παροικίες τῆς Ἀμερικῆς ἀναστατώνονται καὶ διχάζονται καὶ δέρνονται καὶ ἐξοδεύουν στὰ δικαστήρια καὶ μαλλιστραβιοῦνται αἰωνίως ἐξ αἰτίας τοῦ Παπᾶ, ὁ ὁποῖος γιὰ μᾶς καὶ φταίει πάντοτε.

Ὁ Παπᾶς, ὁ ἀληθινὰ μορφωμένος Παπᾶς, ὁ Παπᾶς ποῦ νοιώθει τὸν προορισμὸ καὶ τὴν ὑποταγή του ὁ Παπᾶς ποῦ ἔσπρωξε δῶ πέρα τὸ Χριστιανικὸ καθῆκον καὶ ὄχι ἐκεῖνος ποῦ τὸν τράβηξε ἡ κνίσσα τῆς καλοφαγίας καὶ ἡ βρῶμα τοῦ ψοφημιοῦ τῶν δολλαρίων, ὁ Παπᾶς ποῦ βλέπει μπρός του τῆς ἠθικὲς πληγὲς τοῦ ἀμορφώτου ὁμογενοῦς καὶ ὄχι τὸ διπλὸ ποῦ κλείνει ἡ τσέπη του μπορεῖ νὰ μείνῃ μιὰ ζωὴ ὁλόκληρη μέσα στὸν κόσμο αὐτὸ ποῦ ἔχει ἀνατραφῇ νὰ σέβεται τὸ ρᾶσο καὶ νὰ φιλῇ μ' εὐλάβεια τὸ χέρι ποῦ συνείθισε νὰ βλέπῃ στὴν Πατρίδα του νὰ τὸν εὐλογῇ καὶ ὄχι νὰ τοῦ χαρίζῃ φάσκελλα.

Σὲ κάθε Κοινότητα μικρὴ ἢ μεγάλη, ἄσχετο ἂν τὴν διευθύνουν μικρομπακάληδες ἢ ἔμποροι ποῦ φαίνονται στῆς ἐκκλησιᾶς τὸν πᾶγκο μόνον κάθε Μεγάλη Παρασκευὴ νὰ δείξουνε τὸ φρᾶκό τους σὲ κάθε Παροικία, ἀδιάφορο ἂν τὴν κυβερνοῦν μεροκαματατζῆδες ἢ ἐπιστήμονες ποῦ μπαίνουν στὰ Κοινοτικὰ νὰ κάνουν πελατεία καὶ τὸ φινάλε εἶναι νὰ χάσουν καὶ κείνη ποῦ εἶχαν ἀπὸ πρῶτα ἀποχτήσει, παντοῦ ὅπου ὁ Παπᾶς ἔρθει ἀντιμέτωπος ὄχι βέβαια μὲ πέντε δέκα καλαβοὺς ποῦ δὲν λείπουν ἀπὸ καμμιὰ παροικία,—ἀλλὰ μὲ μιὰ μεγάλη Κοινοτικὴ μερίδα, τὸ φταίξιμο θὰ εἶναι πάντα τοῦ Παπᾶ.

Συμβαίνει εἶναι ἡ ἀλήθεια πολλὲς φορὲς τὴν ἀφορμὴ νὰ μὴ τὴν δώσῃ ὁ Παπᾶς. Συμφωνῶ. Φταίει αὐτὸς ὅμως γιὰ τὴ διαίρεσι, γιὰ τὸ ἀλληλοφάγωμα, γιὰ τὴ συνέπεια. Ἕνα γρατσούνισμα μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ γάγγραινα, νὰ φέρῃ ἕνα θάνατο καὶ μεῖς γυρεύομε ὅταν τὸν γρατσουνίσουν τὸν Παπᾶ νὰ τὸ γιατρέψῃ ἐν καιρῷ καὶ ὅπως πρέπει τὸ γρατσούνισμά του ποῦ λίγο λίγο, ἂν τὸ ξύσῃ θὰ γαγγρανιάσῃ ὄχι τὸ δικό του τὸ κορμί, ἀλλὰ τῆς Παροικίας. Ὅσο κι' ἂν δίνουν τὴν αἰτία ἄλλοι, αὐτὸς εἶναι ὁ φταίχτης γιατὶ δὲν εἶναι ἀνεξίκακος, ὅπως ἡ θέσις του τοῦ τὸ ἐπιβάλλει. Τὸν ἔβρισαν; Τὸ σφάλμα εἶνε δικό του ὅταν ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ βρυσίματος αὐτοῦ ἡ Παροικία φαγωθῇ, γιατὶ ἐνῷ εἶναι λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου ἀκολουθεῖ τοῦ Μωϋσέως τὸ Νόμο. Τὸν ἐσυκοφάντησαν; Ἡ εὐθύνη πάλι αὐτὸν βαρύνει, γιατὶ ἀντὶ νὰ κλείσῃ τ' αὐτιά του, ἄνοιξε τὸ στόμα του καὶ πλάτυνε τὴ γλῶσσά του ὅπως τὸ φαρδομάνικό του. Μὰ θὰ μοῦ ποῦνε—μέσα τοὺς ἐννοεῖται—μερικοὶ παπᾶδες. Πῶς; Νομίζεις λοιπόν, βλᾶκα, ποῦ κάνεις τὸν κοινωνιολόγο πῶς ἐμεῖς θὰ γίνωμε σκουπίδι τοῦ πρώτου τυχόντος καὶ θαρρεῖς πῶς ἐπειδὴ φοροῦμε ρᾶσο—οἱ πιὸ πολλοὶ στὴν ἐκκλησία μονάχα καὶ μερικοὶ στὸ δρόμο—ἐπαύσαμε πλέον νὰ εἴμεθα ἄνθρωποι μὲ νεῦρα καὶ μὲ κρέας; Ἔχει πολὺ δίκαιο στὴ σκέψι του ὅπως ἔχω γὼ στὴ δική μου ποῦ θὰ τοῦ ἀπαντήσω ἔτσι.

Ἀφοῦ εἶσαι καὶ σὺ κύριε ψιλικατζῆ σὰν καὶ μένα καὶ θέλεις νὰ βρίζῃς σὰν σὲ βρίζουν, νὰ δέρνῃς σὰν σὲ δέρνουν, νὰ κάνῃς μπίζινες μὲ τὰ διπλᾶ ποῦ πέρνεις ἀπ' τὸ φτωχὸ μεροκαματάρη ποῦ τοὔθαψες τὴ γυναῖκα ἢ τὸ παιδί του ἀφοῦ σ' ἀρέσει νὰ τοκίζῃς δυὸ χιλιάδες τὰ ἑκατὸ μὲ τὰ ψιλὰ ποῦ πέρνεις ἀπ' τὴ χήρα ποῦ τῆς ἔθαψες τὸ μόνο της προστάτη, τότε πῶς ἔχεις τὸ τουπὲ νὰ κάνῃς τὸν ἀντιπρόσωπο τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς;

Βρώμικος σὰν εἶσαι ἀπ' τὴν κορφὴ ἕως τὰ νύχια πῶς φαντάζεσαι ὅτι μπορεῖς νὰ μεσιτεύσῃς στὸ Θεὸ τὸ δικό μου νὰ συγχωρέσῃ τῆς ἁμαρτίες μου; Ὑποκριτὴς ἐσὺ ποῦ κοροϊδεύεις μὲ τῆς θρησκείας τοὺς τύπους καὶ τοῦ λαοῦ ποῦ πιστεύει τὴν ἀφέλεια πῶς ἔχεις τὴν ἀπαίτησι νὰ σὲ σέβωνται ἄνθρωποι ποῦ στέκουν σὲ ἠθικὸ ἐπίπεδο ἀσυγκρίτως ψηλώτερο ἀπ' τὸ δικό σου;

Ξέρω τὶ θὰ μοῦ ποῦν πολλοί. Τὸ σχῆμά μου!! Ὁ λαὸς τὰ ρητὰ τοῦ ὁποίου εἶνε γεμᾶτα σοφία, ὄχι σὰν κείνη βέβαια ποῦ κλείνουν τὰ Κυριακάτικα διδάγματα καὶ ἡ φλογερὲς μπουρμπουλίθρες μερικῶν σοφῶν θεολόγων, ἔχει καὶ γι' αὐτοὺς κάτι: «Τὸ ρᾶσο δὲν κάνει τὸν Παπᾶ», λέει καὶ μεῖς τὸν συμπληρώνουμε πῶς τὴ θρησκεία σήμερα δὲν τὴν συμβολίζει τὸ ρᾶσο μήτε καὶ τὴν Πατρίδα τὸ τσουβάλι.

Ἀλλοίμονο σὲ μένα ἂν ἔκρινα τὸ Πολίτευμα ἑνὸς Κράτους ἀπὸ τὸν Κυβερνήτη του, τὸν ὀργανισμὸ μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἀπὸ τὸ θυρωρὸ καὶ τὸν Ἑλληνικὸ πατριωτιομὸ ἀπὸ τῆς πσπαρδέλες τῶν προμηθευτῶν καὶ ὅλων ἐκείνων ποῦ περιμένουν μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα σὰν κροκόδειλοι νὰ μασήσουν ἀπὸ τὴ δόλεια τὴν Πατρίδα.

Μὰ θὰ μοῦ πῇ κανείς. Θέλεις λοιπὸν ἐσὺ τοὺς Παπᾶδες σὰν τὸ Δεσπότη Μυριὴλ ποῦ δημιούργησε τὸ πνεῦμα τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ; Μάλιστα. Τοὺς θέλω σὰν καὶ κεῖνον ἀφοῦ στὰ χρόνια τὰ σημερινά, ἰδιαιτέρως στὸν τόπο αὐτὸν ποῦ ζοῦμε δὲν εἶναι δύσκολο νὰ γίνουν σὰν ἔχουνε μυαλό.

Κανένας λαὸς δὲν ἀνετράφηκε μὲ τέτοιο σεβασμὸ πρὸς τὸν Παπᾶ, σὰν τὸν Ἑλληνικό. Σὲ κανένα μέρος τοῦ κόσμου ἡμάνες τοῦλαοῦ δὲνἐθεώρησαν ὡς τὴμεγαλειτέρα εὐτυχία ν' ἀξιωθοῦν νὰ πάρουν μιὰ μέρα τὴν εὐλογία τοῦ μονάκριβοῦ τους, μητρικὸ πόθο ποῦ ἡ λαϊκὴ μοῦσα μᾶς παρέδωκεν ἀπὸ στόματος σὲστόμα μὲ τὸΠρωτοχρονιάτικο δίστιχο ποῦ τραγουδοῦν στὰ κάλαντα:

«Ἔχεις καὶ γυὸ στὰ γράμματα βάλτονε στὸ ψαλτῆρι
«τοῦ χρόνου σὰν καὶ σήμερα νὰ βάλῃ πετραχῆλι.»

Γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ ὁ Παπᾶς ἦτο τὸ πιὸ ψηλό, πιὸ σεβαστό, πιὸ ἀξιοζήλευτο ἐπάγγελμα. Ἂν σήμερα δὲν εἶναι, γι' αὐτὸ δὲν φταίει ὁ λαός. Ἐκεῖνος δὲν ἄλλαξε, ἀλλάξαν μόνον οἱ σημερινοὶ παπᾶδες, τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ὁποίων ἐφόρεσαν τὸ πετραχῆλι, ὅπως θὰ φοροῦσαν τὴν ποδιὰ τοῦ μανάβη καὶ βάλαν στὸ κεφάλι τὸ καλυμαῦχι ἀναχωροῦντες ἀπὸ τὴν ἴδια σκέψι ποῦ θἄφευγαν ἂν φοροῦντες τὸ κωνικὸ χωνὶ τοῦ γελωτοποιοῦ μποροῦσαν νὰ βγάλουν πιὸ πολλοὺς παράδες ἐδῶ πέρα.

THE CONGRESS OF BREST- LITOVSK

Apart from the obvious efforts that will be made by the Germans to capitalize the Congress of Brest-Litovsk for their own peace propaganda purposes, its chief value and interest for the world lies in the fact that it furnishes a good index of things as they are at the moment in the World War. It might have a further use if it enabled the American public to avoid a great deal of unnecessary alarm, due to the succession of unduly disturbing and overoptimistic bulletins which continue to reach it from public men of various countries.

The Congress of Brest-Litovsk is a concrete evidence of the fact that the Germans have on the present showing won the war in the East, but by the same token it discloses the fact that Germany has lost the war on the sea and in the West and is seeking her profit in Poland, not in Belgium; in the Balkans, not in French Lorraine.

Peace made by negotiation between Germany and the Western Powers now would amount to a transaction based upon the possession by Germany of Belgium and a small portion of France and by the enemies of Germany of all Germany's colonies and the power to continue the paralysis of Germany's sea-borne commerce. Despite all contemporary confusion and excitement, the real question in the West is not whether Germany will win the war by crushing France and Britain before the United States can get up, but whether she will be able by inflicting more heavy casualties to persuade them to abandon their fight for a general European settlement before we can arrive on the battle line.

What Germany is now after is to get peace in the West on the basis of the situation of August, 1914. This is the maximum of her hope with reference to France and Great Britain. She expects to sacrifice certain of her colonies. She may even think of possible indemnities to Belgium, but her main objectives now are in the East and in the Balkans. Her efforts to dominate the world by crushing France and getting at Great Britain have been, for the time being at least, laid aside. They are objectives for "next time," not for the balance of this war.

The Congress of Brest-Litovsk will put in definite form the fruits of German victory in the East. The frontiers and the arrangements made at this Congress may prove permanent, may last for a number of years, unless Allied purpose to fight until a real settlement is attained endures through the next two years. If the terms agreed upon at Brest-Litovsk stand, Germany will in all probability dominate all Central Europe and Western Asia. She will be a menace to the peace of the world and it will be necessary for the Western nations, including the United States, to keep huge standing armies and bear the great burden of armed peace. If the arrangements made at Brest-Litovsk are abolished by subsequent Allied victories in the West, we may have yet a real peace, a general settlement and an escape from a world in arms.

The integrity of France and independence of Belgium, the safety of the British Empire, these questions were settled at the Marne, at Verdun and by the failure of the German submarine campaign. Even Italy, defeated as she now obviously is, faces no threat of mutilation. The highest price she may have to pay is the extinction of her hope to reclaim Trieste and the Trentino and thus complete the unification of the Italian people.

There are real dangers enough without giving way to fear at imaginary perils. If after all the sacrifice and suffering of the past three years we do not attain a new order of things, the end of nations in arms, the end of preparations for and against predatory warfare, if there are new Alsace-Lorraines created in Russia, in the Balkans, in Asia Minor, we shall have nothing to show for the most terrible affliction in human history save scars and wounds unhealed. But this is the danger. The German is not going to get to Paris or stay in Brussels. The next year of the war will decide whether he can stay in Riga, Belgrade and Warsaw. His road to the Strait of Dover is closed. His way to Dardanelles and Suez remains open.

Π. ΓΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰατρὸς

203 ERIE BUILDING, CLEVELAND, OHIO

ΕΜΠΡΟΣ!!

Ἡ τύχη χτυπᾷ στὴν πόρτα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνοι ποῦ δὲν κοιμοῦνται τὴν τσακώνουν.

Ὅλοι εἶχαν εὐκαιρία στὴ ζωή τους νὰ κάνουν χρήματα, ἀλλὰ δὲν εἶχαν θάρρος ἢ δὲν ἐξετίμησαν τὴν εὐκαιρία ὅσον ἔπρεπε καὶ τὴν ἄφησαν νὰ φύγῃ.

Ἡ ἐπικερδεστέρα ἐπιχείρησις, κύριοι, σήμερα εἶναι ν' ἀγοράσετε

ΡΩΣΣΙΚΑ ΡΟΥΒΛΙΑ

Μὴ σᾶς φοβίζει ἡ κατάστασις. Αἱ ταραχαὶ θὰ περάσουν, ἀλλ' ἡ Ρωσσία θὰ μείνῃ.

Τὸ Ροῦβλι εἶναι δεμένο μαζὶ μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ καὶ γιὰ νὰ χαθῇ αὐτὸ πρέπει νὰ σβύσῃ ὁ Μουζῖκος, νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴ γῆ ὁ Κοζᾶκος.

Πιστεύετε σὲ τέτοιο πρᾶμμα;

Ἐμπρός! Μὴ χάνετε τὴν εὐκαιρία. Ἀγοράσατε ρούβλια τώρα ποῦ εἶναι σχεδὸν στὸ τέταρτον τῆς ἀρχικῆς ἀξίας των.

Δώσατε παραγγελίας

BOORAS BROS.

5 BATTERY PLACE NEW YORK

Οἱ περισσότεροι ἑκατομμυριοῦχοι στὴν Ἀμερικὴ ἔγειναν ἀπὸ τὰ οἰκόπεδα.

Οἱ διάφοροι ὁμογενεῖς ἐπλούτισαν ἀπὸ ἕνα καλὸ μαγαζί, σὲ κεντρικὴ θέσι, μὲ λογικὸ ἐνοίκιο καὶ μὲ συμφέρουσα λίστα.

Ἕλληνες! Σᾶς δίδομε τὴν εὐκαιρία νὰ κάνετε χρήματα.

Πρὶν ἀποφασίσετε ν' ἀνοίξετε μαγαζὶ ἢ ν' ἀγοράσετε οἰκόπεδα, σπίτια, ἐλᾶτε νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε.

Εἶναι συμφέρον σας. Δὲν χάνετε τίποτε.

GREEK-AMERICAN REALTY CO.,

203 ERIE BUILDING

CLEVELAND, OHIO

ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΜΕΡΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

KISS ME CIGARETTE CO. INC.

"Kiss me". Δὲν εἶναι μάγουλα σὲ ὥμορφη Παρθένα
ποῦ προκαλοῦν τὸ φίλημα σὲ χείλη διψασμένα.
"Kis me" τοῦτέστι φίλαμε σοῦ λένε νέτα σκέτα
ὅμως δὲν εἶναι θηλυκά· ἀλλ' εἶναι σιγαρέττα.
Καπνὸς Τουρκίας εὔγευστος καὶ τῆς Ἑλλάδος πρώτης
ποῦ κι' ἂν δὲν εἶσαι θεριακλῆς σὲ κάνει ἡ ποιότης.

352 Donner Ave., ...MONESSEN, PA.

Η ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ
ΤΟ "ΜΥΡΟΝ Ν. ΖΑΡΠΑ"

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΡΙΖΙΚΩΣ ψωρίασιν, ἐμπιοφύτην, ἀρμυρόφλεμμα (Ἀλωπίκη), ρευματισμούς, φαγοῦραν, ἐξανθήματα, σκασίματα δέρματος, πιτυρίδα καὶ πτῶσιν τριχῶν, κρυολόγημα, χιονίστρες, αἱμορροΐδες, βῆχα χρόνιον, κρυολογήματα, πιάσιμο, σύγκαμα, σπυρία τοῦ προσώπου·

Μαλακώνει τὸ πρόσωπο καὶ γυαλίζει τὸ δέρμα.

Τιμὴ 25 σέντς, 50 σέντς καὶ 1.00 δολλάριον.

ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ Η «ΔΥΝΑΜΙΣ»,
τοῦ ἰδίου ἐφευρέτου.

Μαντζοῦνι κατασκευασμένο ἀπὸ ἁγνὰ φάρμακα, ρίζες, φλοιοὺς καὶ φύλλα δένδρων.

Ἐνδυναμώνει τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς ἀναιμικούς. Θεραπεύει τὴν δυσπεψίαν, τὴν δυσκοιλιότητα, τὸν πονοκέφαλον. Καθαρίζει τὸ αἷμα, κάμινει ὡραῖο πρόσωπο καὶ κόκκινα μάγουλα.

Τιμὴ $2.50

Γράψατε N. ZARPAS, 45 7th St., Monessen, Pa.

VENIZELOS BRAND

Εἶναι τὸ Brand ποῦ κατέκτησε ὄχι μόνον τὴν Ἑλληνικήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ξένην ἀγορὰν στὴν Ἀμερικήν. Εἶναι τὸ λάδι ποῦ βρίσκεις σχεδὸν σὲ ὅλα τὰ Παντοπωλεῖα καὶ εἰσάγεται τώρα καὶ στὰ Φαρμακεῖα ἀκόμα. Καὶ ξέρετε γιατί τὸ μὲν λάδι εἶναι ἄοσμο, δύο φορὲς διϋλισμένο, ἁγνό, ἔχει χρῶμα σὰν κιχριμπάρι, οἱ δὲ συσκευασταί του ζητοῦν ἐλάχιστο κέρδος. Τὸ μυστικὸ εἶναι. Πρώτης τάξεως λάδι καὶ τιμὴ φθηνή.

SHEPPARD—STRASSHEIN CO.
688 W. Randolph St.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΩΤΗΣ
Διευθυντὴς Ἑλληνικῶν καὶ Ἰταλικῶν Προϊόντων.

Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ ἂν θέλης προϊόντα
χωρὶς νὰ βρίζῃς ἔπειτα κάθε νεκρὸν καὶ ζῶντα
Ἂν θέλης σῦκα καὶ τυριὰ καὶ ραφινᾶτο λάδι
καὶ στὸ κρεββάτι ἥσυχος νὰ πέφτῃς κάθε βράδυ,
ἐὰν τὸ χρῆμά σου διπλὸ θέλῃς νὰ πάρῃς πίσω
νὰ λές: «Ἀπ' τοὺς Μικρούτσικους τοὺς Μπρόδερς θὰ ψωνίσω»

Microutsicos Bros. 61 New Bowery, New York.

Τὰ πάντα εἶναι πιθανά. Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ
μὰ ἂν ποτὲ ὠτομομπίλ στὸ δρόμο σὲ πλακώσῃ
Ἂν μ' ἕνα πόδι εὑρεθῇς εἴτε μὲ δίχως χέρι
καὶ ἔχεις οἰκογένεια καρβέλι ποιὸς θὰ φέρῃ;
Μέσ' στὴ ζωή σου δύστυχε τέτοια ἂν ἔρθῃ μέρα
Οὐαὶ ἂν εἶσαι σύζυγος καὶ ἂν σὲ λὲν πατέρα.
Ἐὰν δὲν θέλῃς συνεπῶς στὸ δρόμο νὰ πεθάνῃς
στὸν Τζὼν Μαράκα πήγαινε ἀσφάλειες νὰ κάνῃς.

John Marakas, Rookery Bldg. Room 817, Chicago, Ill.

Πρώτης τυριὰ Ἑλληνικὰ καὶ φέτα καὶ κασέρι
καὶ κασκαβάλι ἔξοχο ὁ Σιδερᾶκος φέρει.
Εἶδος παντοπωλειακό, ὅτι ζητήσῃς ὅ,τι
στὸ Σιδερᾶκο θὰ τὸ βρῇς τὸν βεροπατριώτη.
Ἐληὲς καὶ λάδια καὶ λοιπὰ ὅσα ὁ νοῦς σου βάλλει
κι' ὁ παραγγέλλων τὸν παρᾶ θὰ τοῦ προκαταβάλλῃ.

C. G. SIDERAKOS 93 Oliver St. NEW YORK.

Ὁ «ΣΑΤΥΡΟΣ» εἰς τὸ Pittsburgh, Pa. πωλεῖται εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν Ξενοδοχεῖον ὁ «ΕΡΜΗΣ».

Θέλεις βιβλία νὰ χαρῇς, νὰ λυπηθῇς, νὰ φρίξῃς;
θέλεις στὸ φῶς τ' ἀληθινὸ τὰ μάτια σου νὰνοίξῃς
ἀπὸ Τολστόϊ καὶ Οὐγκώ, Πολέμη, Παλαμᾶ
ὡς τὸ μικρὸ τραγουδιστὴ καὶ ὡς τὴ Χαλιμᾶ;
Εἰς τοῦ Κομπέρου γράψατε ἢ σῦρτε νὰ τὰ βρῆτε
γιατὶ ἀλλῆῶς σᾶς βεβαιῶ θὰ μεταμεληθῆτε.

G. KAMBEROS, 36 N. Howard St., Akron, Ohio.

ΕΛΛΗΝΙΚΡΙΝΕΙΑ · ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΣ · ATHENIAN MFG CO. · ΠΡΟΘΥΜΙΑ

Θέλεις στὸν κόσμο εὐτυχής, χαρούμενος νὰ ζήσῃς;
Πρῶτα ἀπ' ὅλα τὴν ὑγειὰ νὰ μὴν παραμελήσῃς.
Ἀπ' τοῦ κορμιοῦ τὴ μηχανὴ μιὰ ρόδ' ἂν σταματήσῃ
εἶν' ἀρκετὴ σιγά, σιγὰ στὸν τάφο νὰ σὲ κλείσῃ
κι' ὅσα λεπτὰ κι' ἂν ἔκαμες ποῦ μ' αἷμα τάχεις βγάλει
θᾶρθῃ καιρὸς κακόμοιρε νὰ τὰ γλεντήσουν ἄλλοι
Ἀδυναμία συνεπῶς τὰ νεῦρ' ἂν σοῦ ταράζῃ
δυσκοιλιότης συνεχῶς ἂν τύχῃ σὲ πειράζῃ
ἀναιμικὸς ἂν ἔγεινες καὶ ἔχεις καρδοχτῦπι
ἂν ἔχῃς πονοκέφαλο, ἂν ὄρεξι σοῦ λείπῃ
γιὰ τὸ Μαντζοῦνι φίλε μου αὐτοστιγμεὶ νὰ γράψῃς
πρὶν ἡ ἀρρώστεια πάρει μπρὸς κι' ἐρθῇ καιρὸς νὰ κλάψῃς.

ATHENIAN MANUFACTURING CO.
336 So. 2nd St. Philadelphia Pa.

ELLENIC FURNISHING Co.
691 6th AVENUE NEW YORK.
ΝΕΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ
Μεγάλη παρακαταθήκη ὅλων τῶν ἀνδρικῶν εἰδῶν. Ὑποκάμισα, κάλτσες κλπ.— ὅ,τι εἶδος μεταξωτὰ ἐσώρρουχα, τῆς ἐποχῆς καλοκαιρινά.
Τιμαὶ ὡρισμέναι, ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
555 8th Avenue.

Δὲν εἶναι μόσχος ἢ Μαϊοῦ τριαντάφυλλα καὶ γιούλια
Εἶναι καφὲς τοῦ Ὄθωνος, καφὲς τοῦ Νικολούλια
καφὲς τῆς Μέκας ἄδολος, ἁγνὸς σὰν τὴν παρθένο,
γι' αὐτὸ σκορπίζει τ' ἄρωμα τὸ χιλιομυρωμένο.
Ἐὰν λοιπὸν γιὰ θεριακλῆς ὅπως ἐγὼ περνᾷς
δοκίμασέ τον μιὰ φορὰ καὶ θὰ μὲ συχωρνᾷς.

GREEK-ARABIAN COFFEE
352 Pearl Street, New York, City.

* ★ *

Ἀτμόπλοια τῆς Ἐθνικῆς, δελφίνια φτερωτὰ
ποῦ αὐλακώνουν τ' ἁλμυρὰ νερὰ καμαρωτά,
Βαπόρια ποῦ τὴ θάλασσα κι' ἄγρια τὴ φιλοῦνε
καὶ παίζουν μὲ τὸ κῦμα της καὶ τὴν περιγελοῦνε
μὲ λοῦσο καὶ νοικοκυριό, τηλέγραφο Μαρκόνι
κι' ὁ ταξειδιώτης ναῦλά του ἐλάχιστα πληρώνει.
Ὁ Γαλανὸς γι' αὐτὰ ἐδῶ καὶ δίνει καὶ εἰσπράττει
ποῦναι κομμάτι μάλαμα καὶ παραπάνω κᾶτι.

N. A. GALANOS 20 Pearl St., N. York

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
Ἰατρὸς
256 W. 44 ST. NEW YORK.

Λάδι ξανθὸ Ἀϊδινιοῦ καὶ λάδι Καλαμάτας
ποῦ σοῦ θυμίζει τὰ μαλλιὰ ξανθῆς γαλανομάτας,
λάδι ἀνθοῦ ἀπόσταγμα καὶ λάδι μυροβόλο,
ἐληαὶς-καρύδι Σάλωνας κι' ἐληαὶς ἀπὸ τὸ Βόλο
τῆς Ἀχαΐας τὰ ὑγρὰ τὰ μυρωμένα 'κεῖνα
στοῦ Ραβαζούλα θὰ τὰ βρῇς καὶ πάμφθηνα καὶ φῖνα.

RAVAZULA BROS. 3 Madison St., NEW YORK

ΕΙΔΗ ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ
ΠΙΛΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ
ΔΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΣ
PEPPAS & ALEX COMPANY
Paco Bldg.
CLEVELAND, OHIO.
167—169 W. Lake St.
CHICAGO, ILL.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΜΑΣ

Ἡ φτίνεια τρώει τὸν παρᾶ μὰ σὰν δὲν ἔχῃς χρῆμα
Δὲν ἠμπορεῖς σὲ βεβαιῶ νὰ κάνῃς οὔτε βῆμα.
Εἶναι πολλοὶ εἰσαγωγεῖς μὰ σὰν τοὺς «Δρίβα-Λέκα»
σ' ὅλον τὸν κόσμο στὴν τιμὴ δὲν θᾶβρῃς μήτε δέκα.
Λάδια, ἐληές, τυριά, καφὲς μὲ φθήνεια ὅσω πέρνει
γιατ' ὅλα τὸ Κατάστημα τοῖς μετρητοῖς τὰ φέρνει.

LEKAS & DRIVAS 19-21 Roosevelt St. N. Y.

LIMPERT SALES COMPANY
47 W. 34th St., NEW YORK
ΔΙΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ

Soda fountains, Carbonators, Fixtures, Show-Cases, Stoves, Chairs, Tables, Tile Floors, Ice boxes, Store fronts. Μηχανήματα ὅλων τῶν εἰδῶν, Καθρέπτας etc.

ΔΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ & LUNCH

Tile floors, Tile walls, Ranges, Steam Tables, Coffe Urns, Ice boxes, Silver ware, Aluminum ware Show Cases, Tables and Chairs, Counters, Ceilings καὶ Exhust fans.

Πρὸς δὲ ἀναλαμβάνομεν τὴν τελείαν ἐπίπλωσιν καταστημάτων μὲ τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ ὅρους λογικούς.

ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΗΜΑΣ ΠΡΙΝ ΑΠΩΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ

Π. Μ. ΠΑΤΕΣΤΙΔΗΣ
Ὀδοντοϊατρὸς
47 West 39th Street New York
Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 π. μ. 1—7 μ. μ.
Τὰς Κυριακὰς 11—12.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Vanderbilt 2115.

Μ. Δ. ΝΙΚΑΣ
Ἰατρὸς
175 Lexington, Ave. New York.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Madison Square 4775.

GAGALIS & ECONOMOU
252 Chestnut St., Manchester, N. H.
Γυρεύεις εἶδη ἀνδρικὰ εἴτε καὶ γυναικεῖα
γιὰ κάθε γοῦστο καὶ τιμή, γιὰ κάθε ἡλικία;
Θέλεις χασέ, μεταξωτά, λινὰ ἢ μουσαμᾶδες,
στέφανα γάμων λεμονιᾶς, βαφτιστικὰ λαμπᾶδες;
Στοῦ Οἰκονόμου—Γάγαλη εὐθὺς νὰ τὰ πρυμνήσῃς
ὅλα τὰ εἴδη ποῦ ζητεῖς φθηνὰ νὰ τὰ ψουνίσῃς
γιατ' ἔχουν πρώτης μαγαζὶ μὲ ποικιλία, πλοῦτο
ποῦ σὰν τὸ βλέπεις στέκεσαι καὶ λὲς μωρ' τ' εἶναι τοῦτο;

Ξενοδοχεῖον ὕπνου ποῦ καὶ φαΐ σοῦ δίνει
δωμάτιο ποῦ λάμπει σὲ νοικοκυρωσύνη
νερὰ ζεστὰ καὶ κρῦα, φῶς, ἥλιο καὶ ἀέρα
μὲ τὴ βδομάδα νοῖκι μὰ καὶ μὲ τὴν ἡμέρα
Χοτὲλ ἡ «ΚΑΛΛΙΘΕΑ» ξενοδοχεῖον πρώτης
ὁ Παπανδρέου τῶχει λεβέντης πατριώτης.

HOTEL KALITHEA
35 Gilbert St., Bridgeport, Conn.,

Ν. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρός.
14 East 38th St., NEW YORK
Ὧραι ἐπισκέψεως 9—11 π. μ. 5—8 μ. μ.
Κυριακὰς 9—12 π. μ.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Murray Hill 607.

Ποιὸ προϊὸν Ἑλληνικὸν κι' Ἰταλικὸ ἐπίσης
στὸ μαγαζὶ χρειάζεσαι νὰ τὸ μεταπωλήσῃς;
Λάδι ἁγνὸ καὶ γκαραντί, κιχριμπαρένιο λάδι;
Θέλεις ἐληὲς τῶν Καλαμῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀμφίσσης,
Πρώτης τυριὰ τοῦ Παρνασσοῦ νὰ φᾷς καὶ ν' ἀπορήσῃς·
Μόνον σ' αὐτοὺς ν' ἀποτανθῇς ποῦναι παιδιὰ τζιμάλι
καὶ παραλῆδες ἔμποροι κι' εἰσαγωγεῖς μεγάλοι.
Γράψε εὐθὺς στοὺς ἀδελφοὺς κυρίους Μοσχαχλάδη.

MOSHAHLADES BROTHERS
New Bowery and James Street New York.

Κ. ΚΑΡΟΥΣΟΣ
Ἰατρὸς
136 E. 17th St., NEW YORK

***

Μίστερ κανεὶς δὲν θὰ σὲ πῇ πῶς δὲν θὰ πῇ καὶ μένα.
φοῦχα ἐὰν ἐπάνω μας δὲν δῇ καλοραμμένα.
Ἂν θέλῃς νὰ συγκινηθῇ κι' ἡ ἄσπλαγχνη Ἐκείνη
μόλις ντυμένο σὲ ἰδῇ λὲς κι' εἶσαι φιγουρίνι
στοὺς Παπαγεωργίου Μπρὸς νὰ τρέχῃς ταχτικὰ
φοῦχα νὰ κάνῃς ὥμορφα καὶ καλλιτεχνικά.

PAPAGEORGE BROS.
600 Blue Island CHICAGO, ILL.